

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202642
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821202642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne Z. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., XX. V. XX/X, proti žalovanému Silverside, a.s., IČO: 50 052 560, so sídlom Bratislava-Mestská časť Ružinov, Plynárenská 7/B, zastúpenému advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., IČO: 36 807 915, so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/A, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 12Csp/44/2021 - 141 zo dňa 15. novembra 2021 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalobu v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.02.2020, z a m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. 331848086 zo dňa 18.02.2020 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Výrokom II. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.02.2020 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná. Výrokom III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa žalobou podanou dňa 30.06.2021 žiadala, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k Úverovej zmluve č. 331848086 zo dňa 18.02.2020 (ďalej aj len „dohoda o zrážkach zo mzdy“ alebo „dohoda“) uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Takisto žiadala, aby súd určil, že úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. 331848086 zo dňa 18.02.2020 (ďalej aj len „úver“) je bezúročný a bez poplatkov. Alternatívne žiadala, aby súd určil, že Zmluva o úvere č. 331848086 zo dňa 18.02.2020 (ďalej aj len „zmluva o úvere“) je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Dňa 18.02.2020 uzavrel žalovaný v postavení veriteľa a súčasne dodávateľa a žalobkyňa v postavení dlžníka a súčasne spotrebiteľa zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 600,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť v 60 mesačných splátkach po 15,68 eur, pričom každá zo splátok bola splatná vždy 18. deň v kalendárom mesiaci. Strany si dohodli dátum splatnosti prvej splátky na deň 18.04.2020, termín konečnej splatnosti úveru na deň 18.03.2025, celkovú čiastku na zaplatenie 940,80 eur, úrokovú sadzbu úveru 19,35 % ročne, ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) 20,33 %, priemernú hodnotu RPMN 15,18 %, odplatu podľa Občianskeho zákonníka 19,35 % a dobu trvania úverovej zmluvy do 18.03.2025. Zmluva o úvere obsahovala aj splátkový kalendár a ďalšie zmluvné podmienky. V ten istý deň, teda 18.02.2020, uzavrel žalovaný v postavení veriteľa so žalobkyňou v postavení spotrebiteľa dohodu o zrážkach zo mzdy. V dohode si strany dohodli, že jej uzatvorenie je dobrovoľné, dlžník (žalobkyňa) svojím

podpisom potvrdzuje, že si celú dohodu prečítal a má záujem ju uzavrieť s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky v dohodnutej čiastke a následne aby boli priamo poukazované na účet veriteľa. Podľa článku II dohody má veriteľ voči dlžníkovi pohľadávku na základe úverovej zmluvy vo výške 940,80 eur, predstavujúcu istinu úveru spolu s príslušenstvom, tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim z úverovej zmluvy alebo súvisiacim s úverovou zmluvou, napríklad úrok z omeškania a práva spojené s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. Strany sa tiež dohodli, že uzatvárajú túto dohodu o zrážkach zo mzdy prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (resp. platiteľa iného príjmu). V dohode je uvedené, že na jej základe zamestnávateľ dlžníka (resp. platiteľa iného príjmu) vykonáva po jej predložení mesačné zrážky zo mzdy dlžníka v dohodnutej výške 15,68 eur vždy v riadnom termíne a odvádza ich v prospech veriteľa na jeho účet v banke. Medzi veriteľom a dlžníkom je dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. Po jej uhradení veriteľ bezodkladne oznámi túto skutočnosť zamestnávateľovi dlžníka. Na základe dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný robiť zrážky zo mzdy dlžníka, resp. z iného príjmu vo výške ako je uvedené v článku II. dohody s tým, že táto povinnosť zamestnávateľa vyplýva zo zákona. Výška zrážky zo mzdy bude rovnaká ako je dohodnutá výška pravidelnej splátky podľa uzavretej zmluvy o úvere. V dohode sa uvádza, že veriteľ ju môže predložiť zamestnávateľovi dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy, ak dôjde k omeškaniu s úhradou pohľadávky. Podpisom dohody vyjadruje dlžník súhlas s predložením dohody zamestnávateľovi, resp. platiteľovi iného príjmu a s vykonávaním zrážok zo mzdy (iného príjmu). Ďalší súhlas dlžníka sa už podľa zákona nevyžaduje. Uzavretím dohody vzniká dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške až do úplného splatenia pohľadávky veriteľa, pre splatenie ktorej je uzavretá úverová zmluva. V bode 6 článku III si strany dohodli, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú bez toho, aby bolo potrebné súdne rozhodnutie pre ich vykonávanie. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním veriteľovi dochádza k postupnému splácaniu pohľadávky veriteľa. V bode 7 článku III je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník má zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. Dňa 18.02.2020 podpísala žalobkyňa aj žalovaným jej predloženú informáciu o RPMN a priemernej hodnote RPMN, v ktorej je uvedený vzorec na výpočet RPMN a reprezentatívny príklad výpočtu RPMN a takisto základné údaje úverovej zmluvy. V predmetnej písomnosti je uvedená RPMN vo výške 20,33 % a priemerná RPMN 15,18 %. Dňa 18.02.2020 podpísala žalobkyňa takisto štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých sú uvedené základné informácie týkajúce sa úverovej zmluvy. Žalobkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnila a doposiaľ žalovanému uhradila len časť splátok úveru, ktorá nepokrýva ani istinu úveru. Z výpisu úverového účtu mal súd zistené, že dňa 18.02.2020 poskytol žalovaný žalobkyňu úver v celkovej výške 600,- eur, pričom v nasledujúcom období prijal od žalobkyne splátky úveru v celkovej výške 69,34 eur. Podľa vyjadrenia žalobkyne táto si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnila z dôvodu, že mala v minulosti a aj v súčasnosti má viacero dlhov voči rôznym subjektom a nebola spôsobilá svoje záväzky zo zmluvy plniť. Listom zo dňa 12.06.2020 doručil žalovaný zamestnávateľovi žalobkyne, spol. Carcoustics Slovakia Nováky, s.r.o., žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy / iných príjmov. V žiadosti uviedol, že žalobkyňu poskytol úver v celkovej výške 600,- eur, ktorý sa táto zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 15,68 eur. Vzhľadom na to, že ku dňu 18.05.2020 nedošlo zo strany dlžníka k úhrade predpísanej mesačnej splátky, čím sa dostal do omeškania, v zmysle § 131 ods. 3, ods. 7 druhá veta a ods. 8 druhá a tretia veta zákona č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (Zákonník práce), si ako veriteľ uplatňuje svoj zákonný nárok a žiada o vykonávanie mesačných zrážok zo mzdy / iných príjmov, pričom žiada o zrážky zo mzdy v najbližšom výplatnom termíne vo výške 31,36 eur s tým, že ak najbližší výplatný termín bude po 18.06.2020, kedy je splatná ďalšia splátka, žiada prvú zrážku zo mzdy navýšiť o sumu vo výške mesačnej splátky 15,68 eur. V ďalších mesiacoch žiadal vykonávať pravidelné zrážky zo mzdy vo výške 15,68 eur až do úplného splatenia jeho pohľadávky, prípadne do doby, kedy mu bude zo strany žalovaného doručené písomné oznámenie o pozastavení / ukončení vykonávania zrážok zo mzdy / z iných príjmov s tým, že ak zrážky zo mzdy / iných príjmov dlžníka v uvedenej výške presahujú výšku zrážok stanovenú zákonom, požiadal o vykonávanie zrážok v zmysle zákona do maximálnej možnej výšky. Dňa 30.04.2021 bol zamestnávateľovi žalobkyne doručený list žalovaného zo dňa 27.4.2021, ktorým žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy / z iných príjmov zamestnanca s tým, že právnym základom na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne je dohoda uzatvorená v zmysle ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom. Vo vyššie uvedenej výzve žalovaný okrem iného uviedol, že dohoda je pre zamestnávateľa dlžníka záväzná a opakovane ho žiada o zrážku zo mzdy v máji 2021 z aprílovej mzdy / z iného príjmu vo výške 214,16 eur, ktorá predstavuje omeškané splátky a záväzky za mesiac júl 2020

až apríl 2021 a riadnu splátku za mesiac máj 2021 a následne počnúc mesiacom jún 2021 vykonávať pravidelné zrážky vo výške 15,68 eur až do úplného splatenia jeho pohľadávky, prípadne do doby, kedy mu bude zo strany žalovaného doručené písomné oznámenie o pozastavení / ukončení vykonávania zrážok zo mzdy. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni mal súd zistené, že žalobkyňa je nepretržite od 01.02.2016 zamestnankyňou spoločnosti Carcoustics Slovakia Nováky, s.r.o., pričom jej vymeriavací základ zo mzdy v období od 9/2020 do 4/2021 presahoval v priemere sumu 2 000,- eur mesačne. Uznesením č. k. 12Csp/44/2021 -32 zo dňa 21.07.2021 súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť do právoplatného skončenia konania vo veci samej zdržať sa výkonu práv na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.02.2020 nad rámec zrážok po 15,68 eur mesačne, pričom zrážky zo mzdy môže žalovaný realizovať iba na úhradu istiny úveru. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2021. Právne vec súd posúdil podľa § 137 písm. c), d), § 145 ods. 1, § 146 ods.1 veta prvá CSP, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 veta prvá, § 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. h), § 11 ods. 1 písm. a), b), d) a g), ods. 2, ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 2 písm. b), 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). V priebehu konania vzala žalobkyňa žalobu späť v časti, ktorou sa domáhala určenia, že zmluva o úvere je neplatná, a preto súd konanie v tejto časti zastavil. Súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou a vzťah z tejto zmluvy je spotrebiteľským právnym vzťahom. Súd prednostne skúmal, či vo veci je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ a d/ CSP. Pokiaľ ide o žalobný nárok žalobkyne, ktorým sa domáhala bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a teda v tejto časti nebolo potrebné osobitne skúmať naliehavý právny záujem na tomto určení. V časti žalobného návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bolo potrebné skúmať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Na základe dohody doposiaľ ešte nedošlo k realizácii plnenia v prospech žalovaného aj keď tento už doručil žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne. Podľa názoru súdu sa práve touto určovacou žalobou odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len súdom deklarovanou neplatnosťou dohody môže následne žalobkyňa argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby nevykonával zrážky z jej mzdy a tým zároveň predísť nutnosti vyvolania ďalšieho súdneho sporu na vrátenie plnení, ktoré by si mohol žalovaný vymôcť od žalobkyne. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že v dohode nie je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku, a že kvôli tomu a tiež z dôvodu, že v dohode nie je označený platiteľ jej mzdy, je dohoda pre jej neurčitost' a nejasnosť absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Naopak, úverová zmluva presne špecifikuje spôsob výpočtu omeškanej splátky a ako má žalovaný naložiť s plnením žalobkyne, pričom dohoda vymedzuje mechanizmus výpočtu, resp. spôsob, ako má žalovaný nakladať s plnením žalobkyne. Žiadne ustanovenie zákona takisto neustanovuje, aby v dohode o zrážkach zo mzdy bol presne špecifikovaný zamestnávateľ dlžníka, a že k výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy je potrebný predchádzajúci súhlas súdu, ako to tvrdila žalobkyňa. Nič tiež nebráni tomu, a vyplýva to aj z ust. § 551 Občianskeho zákonníka, aby bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená pohľadávka, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nebola ešte splatná, pretože by to popieralo samotnú zabezpečovaciu funkciu dohody o zrážkach zo mzdy. Platná právna úprava v ustanovení § 5a ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa umožňuje zabezpečiť pohľadávku veriteľa (dodávateľa) zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Tento zabezpečovací prostriedok však možno použiť len vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky: 1. dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzavretá vo forme osobitných listín, 2. spotrebiteľ musí byť poučený o dôsledkoch jej uzavretia a 3. spotrebiteľ musí mať možnosť takúto dohodu odmietnuť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dohoda bola vyhotovená ako osobitná listina, podpísaná oboma zmluvnými stranami v ten istý deň, ako bola podpísaná aj zmluva o úvere, ktorá s touto dohodou súvisela. Prvá podmienka teda splnená bola. Ďalšie dve podmienky vyžadujú priamu interakciu dodávateľa so spotrebiteľom pri uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy, kde musí byť spotrebiteľ zo strany dodávateľa podrobne poučený o tom, čo presne pre neho uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy znamená, resp. aké povinnosti mu z nej vyplývajú a súčasne mu musí byť daná možnosť odmietnuť takúto dohodu, pričom to nesmie mať vplyv na samotný hlavný záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy. Znenie napadnutej dohody vzbudzuje dojem, že bola osobitne dojednaná. Obsahuje vyhlásenie dlžníka, že si je vedomý toho, že uzavretie dohody je dobrovoľné a tiež poučenie o tom, že

dlužník má možnosť odmietnuť uzavretie dohody tým, že ju nepodpíše. Súčasne je v dohode uvedené aj poučenie o dôsledkoch jej uzavretia. Podľa názoru súdu však k takýmto písomným vyhláseniam musí pristúpiť aj skutočná realizácia toho, čo je v konkrétnej dohode o zrážkach zo mzdy deklarované. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že v skutočnosti sa tak nestalo, že dohoda nebola žalobkyňi riadne samostatne predložená (bola jej predložená spolu s ďalšími písomnosťami), nebola podrobne oboznámená s jej obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu (žalovaný na pojednávaní nepoprel tvrdenie žalobkyne o tom, že všetky písomnosti ktoré mala podpísať, jej boli predložené naraz s tým, že pri ich predložení jej bolo ukázané, kde ich má podpísať bez bližšieho vysvetlenia ich obsahu), resp. jej nebola ani výslovne daná možnosť dohodu nepodpísať (nikto jej to pri podpisovaní dohody nepovedal). Podľa názoru súdu nemožno konštatovať, že dohoda je individuálne dojednaná, pokiaľ dodávateľ navodí situáciu, že spotrebiteľ nemá dostatočný čas a priestor, aby sa s jej podmienkami riadne a včas oboznámil, ak naopak predloží všetky listiny potrebné na uzatvorenie zmluvy naraz a hoci spotrebiteľa k podpisu nenúti, či na podpis ho nenavádza, snaží sa ho dostať do časovej tiesne a súčasne v ňom vyvoláva dojem, že všetko je v poriadku, ničím sa netreba podrobne zaoberať, stačí len písomnosti podpísať a dostane peniaze. Takýto postup žalovaného podľa názoru súdu svedčí skôr o tom, že sa snažil skryť dohodu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu tak, aby ju žalobkyňa podpísala bez toho, aby sa s jej obsahom podrobnejšie nezaoberala, resp. o ňom vedela. Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva, že by návrh na uzavretie dohody bol žalobkyňi predložený takým spôsobom, aby z nej bolo dostatočne zrejmé, že sa jej ako spotrebiteľovi poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takéto návrhy, a aby bolo tiež zrejmé, čo bude znamenať uzavretie takejto dohody. Žalovaný takto nepostupoval, a preto neboli splnené všetky podmienky, ktoré pre platnosť dohody slúžiacej na zabezpečenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru vyžaduje ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Keďže tieto podmienky neboli splnené, dohoda je v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Súd preto žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom. Predmetom konania bol aj žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch (účinné od 1.1.2018) umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj určenia, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu bolo možné v zmysle § 137 písm. c) CSP konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby boli splnené a žalobkyňa sa mohla domáhať určenia, že úver, ktorý jej bol žalovaným poskytnutý, je bezúročný a bez poplatkov aj bez preukazovania naliehavého právneho záujmu. S poukazom na výšku spotrebiteľského úveru, celkovú sumu, ktorú sa žalobkyňa zaviazala žalovanému z úveru vrátiť do piatich rokov, výšku dohodnutej mesačnej splátky a skutočnosť, že mesačné príjmy žalobkyne prevyšovali jej náklady mesačne o sumu 1 286,03 eur nemožno tvrdiť, že pred uzavretím zmluvy o úvere nepostupoval veriteľ vo vzťahu k žalobkyňi s odbornou starostlivosťou, resp. že by túto svoju povinnosť hrubo porušil, a teda z tohto dôvodu nemôže byť ani úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi bezúročný a bez poplatkov. Preskúmaním obsahu úverovej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Hoci žalobkyňa namietala, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v jej neprospech ako spotrebiteľa, súd sa s názorom žalobkyne nestotožnil. Odplata dohodnutá v úverovej zmluve, spočívajúca v RPMN vo výške 20,33 % neprekračuje najvyššie povolenú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Na základe súdom zistených skutočností nemožno považovať úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a g/ a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobkyne v tejto časti žaloby nevyhovel a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v tej časti žaloby, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti dohody, a naopak neúspešná v tej časti žaloby, ktorou sa domáhala alternatívne neplatnosti zmluvy o úvere resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (neúspešná bola žalobkyňa aj v tej časti žaloby, ktorú v časti vzala späť, keďže v tejto časti zavinila zastavenie konania). Pomer úspechu, resp. neúspechu oboch strán sporu bol teda rovnaký, a preto súd rozhodol tak, že ani jedna strana nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti vyhovujúcemu výroku II. a proti výroku IV. o náhrade trov konania rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h). Uviedol, že má za to, že konaním súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Súd porušil princíp právnej istoty, princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, odňal

svojím konaním možnosť žalovanému efektívne konať pred súdom a súvzťažne porušil princíp rovnosti zbraní. Súd konal a rozhodol nad rámec zákona a svojich kompetencií. Žalovaný v priebehu konania predložil súdu a zároveň poukázal na obsah rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12.09.2019, ktorý konštatoval, že text dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľnú podmienku, a že tak dohoda o zrážkach zo mzdy, ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere (obe formulárové zmluvy) sú platné. Poukázal aj na naň nadväzujúci obsah potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2CoPr/1/2019 zo dňa 05.09.2019, v ktorom krajský súd vyslovil právny názor, že: „Odvolací súd súhlasí so závermi prvoinštančného súdu, podľa ktorých predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu a všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a poskytnutý úver v nej je jasne a zrozumiteľne špecifikovaný, a takto sú identifikované aj dohodnuté splátky. Žalobkyňa nepreukázala žiaden dôvod neplatnosti zmluvy o úvere ani dôvody, pre ktoré by bolo nevyhnutné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Neexistujú ani dôvody, pre ktoré by uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatná. Táto bola spísaná ako samostatný dokument a podľa jej textu veriteľ poučil žalobkyňu o dôsledkoch jej uzavretia a výslovne ju upozornil (čl. III. bod 7), že ako dlžník má zákonnú možnosť jej uzavretie odmietnuť tým, že ju nepodpíše.“. Aj napriek tomu sa však súd prvej inštancie s touto, pre tento súd záväznou judikatúrou, v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím porušil princíp právnej istoty, ktorá je integračnou súčasťou práva na spravodlivý súdny proces. V prípade, kedy sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s predloženou a záväznou judikatúrou a odôvodnenie napadnutého rozsudku je v takej kvalite, že žalovaný v podstate nevie, čo súd viedlo k vydaniu takéhoto rozhodnutia, je nepochybné, že princíp právnej istoty bol porušený. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s právnou vedou, ani s judikatúrou, ktorú žalovaný vo svojich podaniach predniesol. Konanie pred súdom prvej inštancie tak nemôže byť spravodlivé. V prípade, ak existuje právoplatná judikatúra krajských súdov Slovenskej republiky o tom, že zmluvná dokumentácia žalovaného je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a jeho zmluvná dokumentácia neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je napadnutý rozsudok správny a v súlade s princípom právnej istoty. Súd sa žiadnym spôsobom, resp. nedostatočne vysporiadal s argumentáciou žalovaného, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s argumentáciou žalovaného k námietkam žalobkyne, že zmluva predstavuje formulárovú, typovú a predtlačенú zmluvu, že dohoda zakladá nerovnováhu medzi žalobkyňou a žalovaným, a ohľadom platnosti a zákonnosti dohody, konkrétne s argumentami žalovaného, že dohody nezakladajú rovnováhu medzi stranami sporu, a že žalovaný nepožaduje prostredníctvom dohôd plnenie, na ktoré nemá nárok. Súd prvej inštancie nad rámec svojich kompetencií (t. j. bez toho, aby mu toto oprávnenie vyplývalo zo zákona) rozhodol o tom, že vyhlási dohodu za neplatnú. Vo vzťahu k určaniu neplatnosti dohody neexistujú žiadne predpoklady ako hmotného, ani procesného práva. Súd vyhlásil výrok II. napadnutého rozsudku napriek tomu, že žalovaný preukázal, že existujú rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré posudzovali zmluvnú dokumentáciu žalovaného, a ktoré jasne judikovali, že jeho zmluvná dokumentácia je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, dohoda aj zmluva sú platnými právnymi úkonmi a dohoda nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Predmetné však súd žiadnym spôsobom neanalyzoval a ani sa s predmetnými rozhodnutiami nevysporiadal. Ide tak o konanie v rozpore s čl. 2 ods. 3 CSP. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu súd nepostupoval v rozhodovaní nestranné a objektívne a neposkytol obom stranám sporu rovnaké príležitosti na uplatnenie svojich práv a konal v príkrom rozpore s inštitútom nestrannosti a objektívnosti, kedy sa bez akéhokoľvek právne relevantného základu priklonil bezmyšlienkovito na stranu žalobkyne ako spotrebiteľa. Právo žalovaného na spravodlivé súdne konanie, ako aj právo na súdnu ochranu boli porušené, a to konkrétne právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia (nakoľko napadnutý rozsudok je zjavne nepreskúmateľný) a na dodržiavanie princípu právnej istoty. Žalovaný mal za to, že je prípustný aj odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, nakoľko súd nesprávne interpretoval skutkový stav v predmetnom súdnom konaní. Súd nesprávne zistil skutkový stav, ktorý ho priviedol k záveru o neplatnosti dohody. Skutkové zistenia o tom, že znenie napadnutej dohody navodzuje dojem, že bola osobitne dojednaná, že nebola žalobkyňu riadne samostatne predložená, nebola podrobne oboznámená s jej obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu, že postup žalovaného svedčí skôr o tom, že sa snažil skryť dohodu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu tak, aby ju žalobkyňa podpísala, a že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by návrh na uzavretie dohody bol žalobkyňu predložený takým spôsobom, aby z nej bolo dostatočne zrejmé, že sa jej ako spotrebiteľovi poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takéto návrhy, navodzujú dojem fabulácií zo strany súdu, pričom nie je zrejmé z čoho súd tieto vyabstrahoval. Tieto skutkové zistenia nemajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu vo veci a

majú za úlohu skôr navodiť subjektívny dojem nevyhnutnosti prehnanej ochrany zo strany súdu vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi. Dohoda obsahuje všetky základné náležitosti, ktoré na jej obsah kladú príslušné právne predpisy. Vychádzajúc z dikcie dohody je nepochybné, že jej uzatvorenie bolo dobrovoľné s tým, že žalobkyňa ju mohla odmietnuť podpísať. Ani z jedného ustanovenia zmluvy alebo dohody nevyplýva, že poskytnutie úveru bolo podmienené uzavretím dohody. Dohoda je uzatvorená plne v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a aj zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko obsah dohody len kopíruje ustanovenia Občianskeho zákonníka a dohoda spĺňa kritériá, ktoré na jej formu a obsah kladie ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný mal tiež za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a na tento nesprávny skutkový stav následne neaplikoval príslušnú právnu normu, resp. právnu normu nesprávne aplikoval. Dohoda ako platný právny úkon bola dojednaná v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nemožno uzavrieť, že nebola individuálne dojednaná, a preto nie je správny záver súdu o tom, že dohoda je neplatná. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej výrokovej časti II. a v súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania. Vo výrokových častiach I. a III., ktorými bolo konanie v časti o určenie úverovej zmluvy za neplatnú zastavené a žaloba v časti o určenie úveru poskytnutého žalobkyni žalovaným za bezúročný a bez poplatkov zamietnutá, rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd v týchto častiach nepreskúmaval.

6. Odvolaním napadnutým výrokom II. súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Toto rozhodnutie založil na tom právnom závere, že dohoda nebola žalobkyni riadne samostatne predložená, nebola podrobne oboznámená s jej obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu, resp. jej nebola ani výslovne daná možnosť dohodu nepodpísať, dohoda nebola individuálne dojednaná, v dôsledku čoho neboli splnené všetky podmienky, ktoré pre platnosť dohody slúžiacej na zabezpečenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru vyžaduje ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Keďže tieto podmienky neboli splnené, dohoda je v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom.

7. Podstata odvolacích argumentov žalovaného bola koncentrovaná na tvrdenia o porušení princípu právnej istoty, keď súd rozhodol v rozpore s inými rozhodnutiami súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, nepreskúmateľnosti dôvodov rozsudku, porušení rovnosti strán sporu, nesprávnych skutkových zistení ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy a jej následnom nesprávnom právnom posúdení ako neplatnej.

8. Žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP).

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných

ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Žalobkyňa sa podanou žalobou okrem iného domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorila dňa 18.02.2020 so žalovaným na zabezpečenie jej záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej toho istého dňa. Súd prvej inštancie v prvom rade správne skúmal, či má žalobkyňa na požadovanom určení naliehavý právny záujem a dospel k správne záveru, že tento je u žalobkyne daný, keďže žalovaný už doručil zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok z jej mzdy, avšak na základe dohody doposiaľ nedošlo k realizácii plnenia v prospech žalovaného a práve touto určovacou žalobou môže byť odstránený stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len súdom deklarovanou neplatnosťou dohody môže následne žalobkyňa argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby nevykonával zrážky z jej mzdy.

13. Odvolací súd sa stotožnil aj s tým záverom súdu prvej inštancie, keď sa tento nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že v dohode nie je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku, a že kvôli tomu a tiež z dôvodu, že v dohode nie je označený platiteľ jej mzdy, je dohoda pre jej neurčitost' a nejasnosť absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva presne špecifikuje spôsob výpočtu omeškanej splátky a spôsob ako má žalovaný naložiť s plnením žalobkyne, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy skutočne vymedzuje mechanizmus výpočtu, resp. spôsob, ako má žalovaný nakladať s plnením žalobkyne. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým záverom, že žiadne ustanovenie zákona neustanovuje, aby v dohode o zrážkach zo mzdy bol presne špecifikovaný zamestnávateľ dlžníka, ani aby bol k výkonu zrážok na základe tejto dohody potrebný predchádzajúci súhlas súdu, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy je dvojstranným právnym úkonom medzi dlžníkom a veriteľom a slúži k zabezpečeniu pohľadávky veriteľa a zákon počíta s jej priamym výkonom voči akémukoľvek zamestnávateľovi (platiteľovi mzdy) dlžníka, avšak s obmedzením výšky zrážok zo mzdy, ktoré nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia, z čoho logicky vyplýva, že sa vykonávajú obdobným spôsobom ako pri výkone rozhodnutia, ktoré však v prípade existencie daného zabezpečovacieho prostriedku (samozrejme za predpokladu jeho platnosti) nie je potrebné. Rovnako nič nebráni tomu a vyplýva to aj z ust. § 551 Občianskeho zákonníka, aby bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená pohľadávka, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nebola ešte splatná, pretože by to popieralo samotnú zabezpečovaciu funkciu dohody o zrážkach zo mzdy.

14. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi stranami sporu zabezpečuje uspokojenie pohľadávky žalovaného (resp. splnenie záväzku žalobkyne) zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre platné zabezpečenie takejto pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy zákon, konkrétne ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, vyžaduje aj splnenie osobitných náležitostí. Súd prvej inštancie sa týmito náležitosťami správne zaoberal a pokiaľ dospel k záveru, že podmienkami platnosti dohody o zrážkach zo mzdy je, že dohoda musí byť uzatvorená vo

forme osobitnej listiny, spotrebiteľ musí byť poučený o dôsledkoch jej uzavretia a musí mať možnosť ju odmietnuť, rovnako dospel k správne právnemu záveru.

15. Uvedené tri podmienky platnosti dohody o zrážkach zo mzdy musia byť splnené kumulatívne a súd prvej inštancie mal za preukázané, že dohoda bola vyhotovená ako osobitná listina a bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, čo vyhodnotil ako splnenie prvej podmienky pre platnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Ani tomuto záveru súdu prvej inštancie niet čo vytknúť a je správny.

16. Pokiaľ však súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobkyňa ako spotrebiteľ nebola poučená o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a nemala možnosť ju odmietnuť, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho dohodu o zrážkach zo mzdy nesprávne vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka ako neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom, konkrétne s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa.

17. Podľa súdu prvej inštancie z výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že dohoda nebola žalobkyňi riadne samostatne predložená (bola jej predložená spolu s ďalšími písomnosťami), nebola podrobne oboznámená s jej obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu, resp. jej nebola ani výslovne daná možnosť dohodu nepodpísať (nikto jej to pri podpisovaní dohody nepovedal). S týmito závermi sa nemožno stotožniť. Táto dohoda bola jednoznačne spísaná ako samostatný dokument. Je bežným javom, že spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere podpisuje okrem tejto zmluvy aj ďalšie dokumenty, ktoré sú mu predkladané na podpis spoločne, resp. jeden za druhým. Len z takéhoto postupu veriteľa nemožno vyvodiť, že takto uzatvorený právny úkon je neplatný. Pre platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ktorou sa zabezpečuje pohľadávka veriteľa, resp. záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy sa vyžaduje jej uzavretie vo forme osobitnej listiny, čo bolo splnené, pričom k tomuto záveru dospel aj súd prvej inštancie. Pokiaľ súd dospel k záveru, že dohoda nebola žalobkyňi predložená samostatne, a preto by mala byť neplatná, nejde o zákonom predpokladaný dôvod neplatnosti a sčasti táto argumentácia odporuje záveru súdu prvej inštancie o splnení prvej podmienky pre platné uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, ktorou je jej uzatvorenie vo forme osobitnej listiny.

18. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa nebola podrobne oboznámená s obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu a nebola jej ani výslovne daná možnosť dohodu nepodpísať, sú tieto závery v priamom rozpore s obsahom žalobkyňou podpísanej dohody. Podľa textu dohody (čl. III.) veriteľ poučil žalobkyňu o dôsledkoch jej uzavretia a výslovne ju upozornil (čl. III. bod 7), že ako dlžník má zákonnú možnosť jej uzavretie odmietnuť tým, že ju nepodpíše. Dohoda je pritom stručná, jasná, zrozumiteľná, písaná dostatočne veľkým a vo všetkých častiach rovnakým písmom a navyše článok obsahujúci poučenie žalobkyne ako spotrebiteľa je výslovne a zvýraznene označený ako „poučenie“ a zároveň je zvýraznené aj poučenie o možnosti odmietnuť uzavretie tejto dohody jej nepodpísaním.

19. Spotrebiteľ síce vo všeobecnosti požíva osobitnú ochranu, avšak táto mu nemôže byť poskytovaná neobmedzene až do takej miery, že by ho úplne a bezvýhradne zbavovala náležitej miery nevyhnutnej obozretnosti a zodpovednosti vo vzťahu k záväzkovému vzťahu s dodávateľom. Zákon síce vyžaduje, aby spotrebiteľ bol poučený dodávateľom o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a aj o možnosti odmietnuť jej uzavretie, avšak nepredpisuje pre to konkrétny spôsob. Pokiaľ je takéto poučenie súčasťou dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je stručná, zrozumiteľná, je samostatnou listinou a navyše je poučenie zvýraznené, nie je povinnosťou dodávateľa zvlášť ústne spotrebiteľa o týchto skutočnostiach poučovať. Naopak, je dôvodné očakávať, že každá, na právne úkony plne spôsobilá fyzická osoba vrátane spotrebiteľa, si každú listinu pred podpisom prečíta. Pokiaľ tak žalobkyňa neučinila, čo tvrdila, sama nedodrжала potrebnú obozretnosť a zodpovednosť, ktorej následky musí sama znášať. Neobstojí tvrdenie žalobkyne, že nevedela, čo podpisuje, resp. že pred podpisom jej nebolo uvedené čo podpisuje. Sama uviedla, že pred podpisom zmluvy nepociťovala žiaden nátlak a napokon bolo jej právom a povinnosťou z hľadiska vlastnej zodpovednosti a právneho záujmu si prečítať každú listinu, ktorú podpisovala. Nemožno sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie o snahe navodenia situácie zo strany žalovaného, že žalobkyňa nemala dostatočný čas a priestor, aby sa s podmienkami dohody riadne a včas oboznámila, a o snahe skryť dohodu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu, keď sám žalovaný zvýraznil v dohode výslovne poučenie o možnosti dlžníka odmietnuť uzavretie dohody, v dôsledku čoho už len samotným prelistovaním podpisovaných dokumentov si ho musí aj priemerný spotrebiteľ všimnúť,

čo by ho následne v prípade zodpovedného prístupu a obozretnosti malo primäť aj k prečítaniu celého poučenia a k následnému zodpovednému rozhodnutiu.

20. Odvolací súd tak dospel k záveru, že uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje tak všeobecné náležitosti, ako aj osobitné náležitosti vyžadované pre tento právny úkon, nezistil žiadne dôvody neplatnosti tohto právneho úkonu a ani dôvody, pre ktoré by uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy mala byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

21. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.02.2020, zamietol.

22. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa podanou žalobou uplatnila viacero nárokov, pričom ani v jednom z nich nebola úspešná. V časti späťvzatím žaloby zavinila zastavenie konania a vo zvyšku bola jej žaloba zamietnutá, a preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov celého konania (prvoinštančného i odvolacieho, keďže zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti) v rozsahu 100%. O konkrétnej výške náhrady všetkých trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).